

Dosarul nr. 2ra-1485/2021

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (jud: V. Pîslariuc)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihăilă)

ÎNCHEIERE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Roman Starostin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Furmuzache împotriva lui Roman Starostin cu privire la repararea prejudiciului material, moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Roman Starostin și a fost menținută hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul central,

c o n s t a ț ă :

La 09 martie 2020, Alexandru Furmuzache a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Roman Starostin cu privire la repararea prejudiciului material, moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la 11 decembrie 2019 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI XXXXXX, potrivit căruia Roman Starostin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. XX alin. (X) din Codul contravențional și i-a fost aplicată sancțiune contravențională sub formă de amendă, în mărime de 25 u.c., pe faptul că, la 03 decembrie 2019 a numit reclamantul cu cuvinte necenzurate și l-a agresat fizic, cauzându-i vătămări corporale.

A considerat reclamantul că, prin acțiunile comise de Roman Starostin i-a fost cauzat un prejudiciu material prin contravenție în sumă de 2897 de lei, iar prejudiciu moral îl apreciază la suma de 10000 de lei.

A solicitat reclamantul, încasarea de la Roman Starostin în beneficiul lui Alexandru Furmuzache, sumă de 2897 de lei cu titlu de prejudiciu material, sumă de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 500 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și suma de 200 de lei cu titlu de cheltuieli pentru transport.

Prin hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul central, acțiunea depusă de Alexandru Furmuzache, a fost admisă parțial. A fost încasat de la Roman Starostin în beneficiul lui Alexandru Furmuzache, suma de 2897 de lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin contravenție și suma de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție, cheltuielile de judecată în sumă de 500 de

lei, cu titlu de asistență juridică. A fost încasat de la Roman Starostin în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 250 de lei. În rest, pretențiile reclamantului în partea încasării sumei de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 200 de lei cu titlu de cheltuieli de transport, au fost respinse ca neîntemeiate.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 12 august 2020, Roman Starostin a declarat apel împotriva hotărârii din 16 iulie 2020 a Judecătorei Orhei, sediul central, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Roman Starostin și a fost menținută hotărârea din 16 iulie 2020 a Judecătorei Orhei, sediul Central. A fost încasat de la Roman Starostin în beneficiul lui Alexandru Furmuzache cheltuielile de asistență juridică în instanța de apel în mărime de 2000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art.45, art.387 alin.(1), art.383 alin.(2) din Codul contravențional, precum și prevederile art.1998 alin.(1), art.2022, art.2028, art. 2036 alin. (1), (2), (4) și art.2037 din Codul civil, și a conchis că, normele de drept indicate conțin reglementări la capitolul reparare a prejudiciului rezultat al lezării drepturilor persoanei. Constituie metodă de apărare a drepturilor civile în baza principiului reparării integrale a prejudiciului și constă în despăgubirea titularului dreptului încălcat pentru prejudiciul efectiv, precum și pentru venitul ratat.

În sensul normelor enunțate, instanța de apel a constatat că, la caz, se solicită repararea prejudiciului material și moral cauzat prin săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional, care s-a manifestat prin faptele culpabile ale lui Starostin Roman, în urma cărora reclamantul a avut de suferit la 03 decembrie 2019, estimând despăgubirea materială în sumă de 2897 de lei.

Instanța de apel a reținut că, conform extrasului medical din 04 decembrie 2019, Alexandru Furmuzache a indicat că, în timpul altercației a pierdut proteza dentară (f.d.24), iar din fișa medicală a bolnavului de staționar nr.20911 rezultă că, Alexandru Furmuzache a fost internat în IMSP Spitalul r-nul Orhei în perioada 04 decembrie 2019-11 decembrie 2019 cu diagnosticul traumatism cranio-cerebral, comoție cerebrală.

Totodată instanța de apel a menționat că, întru probarea prejudiciului material suportat, reclamantul a prezentat bonurile de plată în original, care confirmă suma prejudiciului în mărime de 2897 de lei (f.d.6). De asemenea instanței de apel a fost prezentat și bonul de plată din 02 martie 2020 în sumă de 2097 de lei achitată de către intimat pentru servicii dentare.

Deci, instanța de apel a conchis ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a admis pretenția cu privire la repararea prejudiciul material în sumă de 2897 de lei, or potrivit normelor de drept enunțate, în caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății – de tratament, etc.

Instanța de apel a respins afirmațiile apelantului precum că, în epicriza din data de 11 decembrie 2020, eliberată intimatului, sunt nominalizate un șir de preparate medicale, dar care nu au fost administrate de ultimul, fiindcă în chitanțele de plată pentru serviciile medicale, pretinse că ar fi fost procurate de către acesta, nu se regăsesc și totodată sunt din data de 24 ianuarie 2020 și 02 martie 2020, or se reține

faptul că, toate bonurile de plată prezentate de către intimat au fost în vederea demonstrării achitării serviciilor dentare pentru proteza dentară pierdută în timpul conflictului cu apelantul, iar instanței de apel fiind prezentat bonul de plată și în original.

În acest sens, instanța de apel a relevat că, materialele cauzei denotă cu certitudine faptul că, potrivit Raportului de constatare nr. 201925P0571 din 05 decembrie 2019, întocmit de Centru de Medicină Legală, la cet. Furmuzache Alexandru s-a constatat: escoriații pe gât, care au putut fi provocate de la acțiunea traumatică cu obiect contondent, dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. (f.d.12)

Totodată, instanța de apel a relevat că, în speță se atestă legalitatea hotărârii instanței de judecată ierarhic inferioară cu privire la încasarea prejudiciului moral, suma compensării acestuia în mărime de 5000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție, fiind rezonabilă reieșind din criteriul echității, care presupune că despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să fie justă, rațională și echitabilă, adică trebuie stabilită în așa mod încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum exagerată a prejudiciului cauzat, fiind menținut echilibru între daunele efectiv pricinuite și suma acordată.

Corespunzător, fiecare persoană care pretinde că, a suferit, este în drept să-și estimeze prejudiciul adus, dar numai instanța de judecată este împuternicită de lege să aprecieze cuantumul prejudiciului moral, conducându-se de noțiunea reparării rezonabile, de circumstanțele cazului concret, de personalitatea părților.

Ca urmare, în funcție de cele constatate și reieșind din specificul acțiunii, instanța de apel conchisă că, la caz, suma de 5000 de lei poate fi considerată drept o compensație echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzate reclamantului/apelantului.

La fel, instanța de apel aplicând prevederile art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, a conchisă că, este necesar a încasa de la Roman Starostin în beneficiul lui Alexandru Furmuzache cheltuielile de asistență juridică pentru instanța de apel în mărime de 2000 de lei, conform bonurilor de plată prezentate.

La 21 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, Roman Starostin a declarat recurs împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar aceste încălcări ale instanțelor de judecată ierarhic inferioare au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 mai 2021 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 28 iunie 2021 (f.d.169), însă la

materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost înregistrat la 21 august 2021, fiind expediat prin poștă la 20 august 2021 (f.d.187), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 08 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 31 martie 2021, Alexandru Furmuzache, prin intermediul avocatului Diana Munteanu a depus referință la recursul declarat de Roman Starostin, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 din Codul de procedură civilă și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură

civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Roman Starostin.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, art.431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Roman Starostin împotriva deciziei din 27 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru